

Artykuł opisuje wielojęzyczny i wielokulturowy fenomen Czerniowców na przełomie dziejów ? przed i po II wojnie światowej, [price](#) widziany przez pryzmat twórczości i biografii żydowskich poetów czerniowieckich. Metodologiczny kontekst rozważań stanowi geopoetyka ? anonsowany od niedawna topograficzny zwrot w badaniach literaturoznawczych w Europie Środkowowschodniej, [visit this site](#) którego podstawowym założeniem jest nieistniejące dotąd explicite poszukiwanie analogii pomiędzy lekturą tekstu i przestrzeni. Autorka przygląda się, jak przestrzeń geograficzna wytwarza zespół reguł i norm organizujących wypowiedź literacką. Autor programowej tezy: ?Prawdziwa poezja jest antybiograficzna?, Paul Celan, lubuje się w metaforach geopoetycznych, do przykładów których należy melancholia jako czarne mleko, pojawiająca się także w poezji Rosy Ausländer. Fantazmat Czerniowców staje się w ten sposób figurą powojennej tragedii tych, dla których język niemiecki stanowił naturalny środek artystycznej ekspresji. Odpowiedź na pytanie o miejsce Celana w historiach literatur narodowych skłania do konkluzji, że Czerniowce to miasto-probierz dla socjologicznych i kulturowych badań nad problematyką tożsamości narodowej.